

מט"ו ויחסי לכל היותו, ובפרק זרק (לביט שמאי) נכית תרומה דעשרובין מיירי בגרובות שכן לרבינו דהא הא דקאמר אין ציר עוד לגרובות שפרק המעטע מעיר דלודאי קיי (ימחא) [ממתי] אוכלין, (ו) היינו משום דלא אשכח צבריימא, אבל מכל מקום (משעי כ"מ או כרפי יהודה דילעל מש הוא ליה למלמודא לפרושי צדדיה שמואל, ומיירי בשאר פיורוד צדדיה מירבתי ברי' דר' רנאח